

Христосъ извелъ ученицы-ты на Елеонскѣ тѣ горѣ и обѣщаль ся да имъ прати Святаго Духа, който ще излѣе надъ нихъ своимъ тѣ благодать, и съ това ще гы направи способни въ да отправять апостолскы-ты си дѣлности; заръчаль имъ да ся неотдалѣчавать отъ Іерусалима, доклѣ ся необлѣгжть съ силѣ, която ще имъ ся даде отгорѣ, по това двигнѣль си рѣцѣ тѣ, та гы благословилъ и вѣзнесъ ся предъ очи-ты имъ на небо-то. Апостоли ти Му ся поклонили и радостно ся вратили въ Іерусалимъ да хвалять и прославлявать Бога.

Святый Духъ слиза надъ Апостолы-ты.

Апостоли ти, спорядъ както имъ заповѣдалъ Іисусъ Христосъ, никакъ неизлазили изъ Іерусалима, нѣ повечето врѣмѧ прѣминували въ Храма на молитвѣ и чакали да слѣзе Святый Духъ.

Въ десятый денъ слѣдъ Вѣзнесеніе то а въ пятдесятый слѣдъ Вѣскрѣсеніе то Христово, когато били вси Апостоли на молитвѣ, изненадѣйно чюль ся отъ небо-то шумъ, като отъ силенъ вѣтъръ, и на всякого отъ нихъ слѣзъ Духъ Святый като огненны языци. Въ тоя часъ вси-ти Апо-